

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.

a Gedeon és Társa nyomdája. Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények, valamint az előfizetési díjak, hirdetések, nyiltterek és reklamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. dohánytőzsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében Groszman J. antiquar-üzletében, kaphatók.

A kvóta és Ausztria.

Ausztriában erősen ütök a vasat a magyar kvóta felemelésére. Ott abban megegyezik minden párt és egyén nézete, hogy ha a kiegyezést meg kell újítani, az csak Ausztriára nézve előnyösebb feltételek mellett lehetséges s a kvóta-aránynak Magyarország terhére leendő 10—12 százalékos felemelése is elsőrendű szükség Ausztriára nézve. Legalább ezt hangoztatja mindenki. De vajjon csakugyan meggyőződésük-e azoknak az osztrák uraknak, hogy az úgy van, vagy csak ürügyül használják fel arra, hogy tőlünk teljesen elszakadjanak. Mert hiszen Ausztria népei annyira széthuznak, annyira nem akarnak egy kalap alá tartozni, hogy csak a legkisebb impulzus kell már csak, hogy teljesen szétszakadjanak.

Csak a magyar birodalom erőssége az, a mely képes együtt tartani azt a népfaj-konglomerátumot, — ha arra nem támaszkodhatnának, — régen szétzúzott volna egészen.

S ezt Ausztriában mindenki tudja, Lueger, a lengyelek, a csehek, a németek, a kormány s az udvar egyaránt. Csakhogy aztán mindenki más szempontból fogja fel.

Lueger és a csehek nyíltan hirdetik, — s ez az egyetlen érdemük — hogy ők nem akarnak Magyarországgal közös háztartásban élni, nekik magyar szövetség nem kell, mert látják azt, hogy Magyarország immár észre tért egy kissé s nem engedi magát és vagyonát teljesen oda lapdajátékul az osztrák vezetőkörök szeszélyeinek.

A lengyelek, — azok épen ellenkezőleg fogják fel a helyzetet. Nekik szükségük van a magyar szövetségre, hogy még rosszabb dolguk ne legyen, mint a milyen van s ők bizonyára sajnálattal látnák azt, a mire Magyarország vágyik, hogy kivívjuk teljes állami függetlenségünket, mert azt hiszik, bár alaptalanul, hogy ez az ő helyzetüknek Ausztriában — ártana.

A németek, — azok meggyőződésből hűvei a kiegyezésnek, olyan őszintén, mint az volt Deák és pártja Magyarországon. De valamint nálunk, — úgy Ausztriában is napról-napra fogy azoknak száma, a kik teljes lelki ösztönből, a meggyőződés erejénél fogva állnának ott a 67-iki államszervezet mellett s még ezeknek lelke is átalakul lassan-

ként s más okokat keres, hogy a kiegyezésben való hitét erősítse. Ezt az okot a szabadelvűségben találták fel a németek, látván azt, hogy a Magyarországtól való elszakadás jelszava alatt mindjobban terjed Ausztriában a reakció, azt hirdetik tehát, hogy a szabadelvűséggel van egybefűzve a kiegyezés fentartásának érdeke s a szabadelvűket hívják fel annak fentartására, — igaz, hogy vajmi kevés sikerrel.

A kormány, az már az eddigieknél is kevésbé őszinte. Annak szüksége van a kiegyezésre, mert az udvar úgy akarja, — igyekszik is rajta, hogy fennmaradjon, azért nem akarja elereszteni támogatói közül a lengyeleket és a németeket. — de valójában nem bánná, ha felszabadulna is a magyar kormányval közösen cselekvés korlátai alól.

Az udvar, — az aztán csakugyan hűve a kiegyezésnek, de azért, mert annak segélyével módját látja a beolvastásra törekvés politikájának s erre még elszakadni vágyó klerikális és antiszemita ellenségeinket is felhasználja odaát.

Ha azonban a lelkébe tekint az ember valamennyinek, egy sem tagadhatja meg azt az önzést, hogy ő szeretne ur lenni a többiek felett is.

Ilyen körülmények között nem lehet csodálni, ha odaát minden párt kaczerkodik a kormányval és egymással s az az oka annak, hogy olyan tünelmés megegyezés van köztük a Magyarország megkárosítására nézve a kiegyezés alkalmából.

Ha most együtt tekintjük az így elemeire bontott, de a mi megkárosításunk célzatában egységes Ausztriát, — látjuk azt, hogy azok, a kik akár nyíltan, akár titokban elszakadni szeretnének tőlünk — s ezek közé tartozik ott a kormány is — azok feltétlen többségben vannak.

Kérdjük tehát, vajjon mi készíti arra a magyar kormányt, hogy a gazdasági kiegyezés megújításának szándékához olyan görcsösen ragaszkodjék? Hiszen azok, akikkel tárgyal, minden módon kimutatják azt, hogy egy csepp kedvük nincs a megújításra, azért szabnak olyan lehetetlen feltételeket, csak a magyar kormány nem látná azt be?

Hiszen csak nézzük a dolgok folyását. A kormány kihirdette már, hogy a vám- és kereskedelmi szerződést még

az idén letárgyalatja s csak a kvóta eldöntését hagyja jövőre. S mi történt?

Alig egy héttel később az osztrák kormány kijelentette, hogy *csak úgy megy bele a kiegyezés tárgyalásába s annak a Reichsrath elé vitelébe, ha addig a kvótára nézve is megegyeznek.*

Ez pedig szemmel látható lehetetlenség, olyan nagy a két bizottság, valamint a két birodalom minden lakosának nézete és követelése között az ellentét. Ennek a követelésnek nem lehet más célja, mint *a magyar kormányt a szerződés felbontásába belekényszeríteni.*

S a mi kormányunk mégis tárgyal velük; — vak talán, hogy nem látja, vagy fél attól, hogy bekövetkezik a felbontás és meg akarja Ausztriát puhítani?

Az pedig bizonyos, hogy *ez a magyar kormány Ausztriát nem fogja megpuhítani,* tehát más oka nem lehet, mint hogy fél.

Hát csak hadd féljen, *mi nem félünk,* mert Magyarország csak *önálló vámtérület és teljes állami függetlenség mellett lehet nagygyá s állunk a követelések elébe!*

Vármegyénk s a választások.

Borsodmegye választókerületei nagyban foglalkoztatják a politikai pártköröket. Mint egyik kiválóbb ellenzéki vármegye már rég szemet szurt a kormányval s különösen a szabadelvű pártnak, mely most sem fog kimélni semmi áldozatot, hogy a kerületekben zászlóit diadalra segítse. Emlékeztünk még a mult választásokra, midőn a kormány púzzel és a hatalom minden eszközével küzdött, hogy az ellenzékét a megyéből kiszorítsa; emlékeztünk még az edelényi és dédesi harcra, hol az erőszakoskodás és vesztegetés a legnagyobb mértékben üzetett.

De sokkal nagyobb lesz most a harc, mint akkor volt. A kormány, a szabadelvű párt elszánt erőlködése lesz az, midőn minden erejét küzdelembe viszi, hogy a vármegye ellenzékét megtörje s jó mamelukokat hozzon nyakunkra. Különösen Miskolcz városában ígérkezik elkeseredett küzdelem. Hja, nem is csoda; mert egy csapásra két legyet vél agyonütni itt a kormány. Pártunk mindenestre fog állítani jelöltet az északi kerületben is; ezt követeljük, de meg is kell tennünk, mert ha most elveszitenék az északi kerületet, ki tudja, vissza tudnók-e valaha hódítani. Miskolcz város derék függetlenségi polgárai nem fognak engedni az erőszaknak,

az etetés-itatásnak, hanem becsületos fegyverekkel, a függetlenség tiszta zászlójával fognak harcra szállani.

Másképen fog azonban állani a dolog a megye többi kerületeiben. A dédesi kerület, melyet már jó ideje *Ábrányi Kornél* képvisel, lesz a legnagyobb küzdelem színhelye, mert ez az egyetlen kerület a vármegyében, hol a néppárt is tért követel magának, az a párt, mely nekünk éppen úgy ellenségünk, mint a szabadelvű párt. A dédesi kerületben ugyanis, talán az egri érsekre támaszkodva, jó talajra vélt találni a néppárt. Kétségtelen, hogy a kerületnek van sok oly választó polgára, kik szívesebben fognak a néppárt jelöltjére szavazni, mint a szabadelvű pártéra. Mint halljuk, gróf *Serényi Béla*, ki a múlt választásoknál Ábrányival szemben elbukott, most újból fel fog lépni; arra pedig emlékezünk, hogy a gróf az egyházpolitikai javaslatok ellen szavazott a főrendiházban. Programja tehát olyan lesz, a milyen az elve, mert ő is a Zichy—Eszterházy-féle fractiához tartozik, mely nemkimél semmit, hogy a mostani választásoknál párttá tömörüljön.

A néppárt a többi kerületekben nem igen fog állítani jelöltet, ha csak *Miklós Gyula* nem veszi fel a programjába a néppárt ügyét, hogy így is könnyebben jusson a mandátumához, melylyel — mint halljuk — csakis leleplezéseket akar cselekedni. Ott már folyik a munka, de hogy mily jó eredményt fog elérni, azt majd meglátjuk. Mondják, hogy Miskolc város déli kerületében is fel fog lépni, csak azért, hogy egy beszédet mondhasson el, de nem, hogy megválasztatására is gondoljon, a mit okosan is gondol.

Az edelényi kerületben, melyet Ragályi Béla képvisel, pártunk már többször állított jelöltet. Most pedig annál bizonyosabban felvesszük a harcot, mert most könnyen győzhetünk; e kerületben csak *Miklós Gyula*

tudott győzelemre vergődni, az ő ismeretes fegyvereivel; de egy függetlenségi jelölt most biztos győzelemre fog jutni, hiszen ott sok a függetlenségi választó.

A Miklós-aera lejártával a szirmabessenyi kerületben is változás fog beállni. *Miklós Ödön* elvesztette népszerűségét, melylyel különben sem igen bírt. Ott is tekintélyes a függetlenségi szavazatok száma, csak erélyes vezető kéz legyen. A többi kerületeket, különösen a kövesdét, nem féltjük.

Tömörülni, szervezkedni azonban már most kell, hogy teljes erővel menjünk a harcra. Nem szabad haboznunk, nem szabad késlekednünk, hogy készen találjon bennünket minden támadás, minden erőszakoskodás, a miktől pártunkat megvédeni mindenkor kötelességünknek fogjuk tartani.

—

Élvtvágy, birvtvágy, dicsvtvágy.

Hires nevelők a nevelést és oktatást iker-testvéreknek nevezik. Ebből kifolyólag a nevelt ember egyszersmind tudományos, viszont, a tudományos ember egyszersmind nevelt ember is.

Sokkal csekélyebb pontnak érzem magam, mintsem e szabályt csak gondolatban is megtámadni óhajtanám. Azt azonban hiszem, miszerint senki sem vitatja el, hogy minden szabály alól van és vannak kivételek.

Ha a gondviselés jól nevelt, nemes érzelmekkel telt szívű, tudományosan képzett szülőket áld meg kiseddel, a kik azon nemes érzelmeket, melylyel szívők telvék, a legnagyobb gondnal, szeretettel igyekeznek átültetni gyermekük szívébe; ha gyermekük az iskolába kerül, hol az eddig beléjük csepegtetett nemes érzelmek tovább is gondosan fentartatnak, ápoltatnak és fejlesztettek; mellé elméjük a tudományok sokoldalúságával okoskodni képesítetik föl, az ily

gyermekben egyesülnek az iker-testvérek; felnővén, köztisztélet és szeretet tárgyává lesznek, kiket a társadalom rangra, dicsőségre és legtöbb esetben anyagi jólétre is emel. Az ily egyén alódi áldása a társadalomnak. Először mindenütt, hol jót, szépet és nemest művelni kell.

Ha azonban tudatlan, e mellett goromba, durva szülők részesülnek az Isten áldásában, kiktől magzatuk jót, szépet, nemest épen semmit, csupán gorombaságot, durvaságot szívhat magába, az ily gyermek a nemes érzelmektől teljesen üres szívvel kerül iskolába. Bár a gondos nevelő mindent elkövet, hogy ez üres szívbe a jó magvát csírázás és gyümölcsözés végett beültesse, ha a talaj pillanatra befogadni látszik is azt, csak addig tart, míg a szavak szívéhez szólnak, mihelyt elhangzottak, felülkerekedik a durva dacz; mintegy megbánást érez szíve, hogy pillanatra is eltudott érzékenyülni. — Az ily eset képezi a kivételt fenti szabály alul. Az ily gyermek szíve a jó, szép, nemes számára tovább is zárva marad, míg elméje a tudományokat annál mohóbb vágygial szívja be. Felnövekedvén, tudományát nem a közjó, a szép és nemes művelésére, hanem saját előnyére értékesíti. Üres szívét pedig az élvt-, birvt- és dicsvtvágy foglalják el állandó lakásul.

Élvtvágyának annyira rabjává lesz, hogy egy kínálkozó alkalmat sem képes eltávolítani, azt élete árán is kielégíti.

Az élvtvágy mellett felüti fejét a birvtvágy, mert hisz a nincsből élvtvágyát kielégíteni nem lehet. Minden tudományát arra használja, hogy szívében e már nagykorúvá nőtt rossz tulajdonságait, kárhozatos vágyait kielégítse. Lábai alá tapossa az enyém és tied fogalmát, szentségét. Áldozatokat szemel ki magának. Szívéből hiányozván a felebaráti szeretet, a akiket behálóz, anyagi, sőt sok esetben erkölcsi romlásba is dönti.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Álmodtam.

Álmodtam rólad szomorut:
Ott varrogattad hitvesem,
Egy kis kunyhóban egyedül
Mások ruháját, özvegyen.

Künn éji zúgás, tél-vihar,
Benn egy parányi mécsvilág,
S a kis kemence hamva közt
Már rég aludt az enyhe láng.

S a mit te varrtál, édesem,
Didergő izgalommal ott,
Hamar, hamar, hogy kész legyen.
A golycs könyektől ázva volt.

És láttam azt a munkabért is
Éjfélkor egy kis asztalon:
Meglátszott árva kenyeren
E gyöngye kéz s az irgalom.

S e gyöngye kéz, mig ajkidon
A „miatyánk“ ott reszketett,
Nem tudta már, nem tudta már
Megtörni azt a kenyeret.

S nem volt egy panaszos jajod,
Nem egy lázongó szózatod
Isten nevében, szomorun,
Meghajtád árva homlokod.

Inogva mentél ágyadig,
Mint egy fehér árny, szent beteg,
S ijesztő csöndben elhalón
Idezted azt a holt nevet.

S az a halott férj messze künn
Órjás erővel, hirtelen
Földobta sirját. Jajgatva jött:
Elég, elég volt! Jer velem!

Ne adja Isten, édesem,
De hogyha álmodom bételik,
Bocsáss meg a szegény halottnak...
Nem így óhajtom én, nem így!
Jékei Aladár.

Visszaemlékezés.

— Boldogult **Kun Béla** barátomra. —
(Visszakérödz: *Vén diák.*)

Az emlékezet sólyomszárnyain visszarepülgetek 30 év előtt való, mesének beillő idökre, eseményekre. A visszahozhatatlan aranyfiatalság gondtalan éveire.

Jóformán a fő- és székvárosban (az akkor még kis-Pesten ismerkedtem meg Béla öcsém-mel. Pár évvel idősebb voltam és a „kamaszkorban“ 3 év nagy különbség. Azután összevénültünk s fájdalom, sok kortársunkkal egyetemben: megelőzött az összeomlásban a porráhullásban.

A budapesti régi kir. ítélőtáblánál kezdtük pályánkat, mint: *tiszteletbeli díjtalan jog-*

gyakornokok.“ Hosszu czim, nagy rang, fizetés semmi. Egy szebb jövő reményének sovány emlőin táplálkoztunk.

Béla barátom csakhamar felrúgta a birói széket s átcsapott tiszteletbeli fogalmazónak 2 frt napidíjjal Lónyay akkori pénzügyminiszterhez. Mi maradtunk s voltunk öt évig dijas joggyakornokok. Manapság öt év alatt legalább is *miniszter* — kívánunk lenni. Alább nehezen adjuk.

Béla öcsém mihamar beleúnt a finansz-ságba is. Átlépett gr. Andrássy Gyula miniszterelnöki sajtóügyi osztályába. Ez nem lelkületének való poszció volt. Nyügözte a szakmányba való dolgozás, afféle „*ráparancsolt muszájított munkálkodás*“.

Átcsapott a hírlapírás ingoványára. Közben feltűnést keltő merész röpiratokat is irogott. A hírlapírás zaklatásai s még inkább a minden áron: „*képviselő lenni akarás*“ izgalmai igen megviselték, testben és lélekben megtörték.

Beteg kedélyére gyógyító orvosságnak ígérkezett: *tanári széke*nek elfoglalása a *sáros-pataki jogakadémián*.

Jó darab ideig jól ment minden, tanártársai tisztelték, becsülték, tanítványai rajongva szerették s mi barátai lelkünköl örvendeztünk: a *végre eltalált pálya* jótékony hatásán.

Báránbörbe öltözik. Játsza a nagylelkűt, rábeszéli kiszemelt áldozatát, hogy fogadjon el tőle kisebb, nagyobb szivességeket; de csak azért, hogy idő — rövid idő múlva bő uzsoraköveteléssel léphessen fel. Jaj annak, ki élvezett szivességeért az uzsorát megtagadja.

Ha a szerencsétlen áldozat az anyagi uzsorát már leróta is, a szellemi uzsorával örökké adósának tartja.

Kitérni utjából nem lehet. Ha a szerencsétlen áldozat ki is siklik körmei közül, nem soká élvezi szabadságát, mert ha saját erejével nem képes, mások befolyása által igyekszik azt karmai közé visszaterelni, kivéven azon esetet, a midőn áldozatát egy, az ikerestvéreket magában hordozó lélek, mind az ő, mind a más befolyása alul kiszabadítja.

Még ekkor sem nyugszik. Fokozott vágygál leskelődik, mint macska az egér után. Ha nem képes áldozatát visszaszerezni, a társadalom előtt — melyben mozognak — oly színben tünteti föl, mint ki érdemes a közmegevetés, a közutálatra.

Midőn már teste, lelke elvesztette ingereit az élvezetekre, ha birvágyát a kincsek halmaza némileg — mert egészen sohasem — elégíti ki, ekkor fellép a dicsvágy.

Befurakodik a magas társaságokba, de nem azért, mintha ez őt megilletné, hanem hogy az polgártársai szemében feltűnjék; — dicsvágyának tömjéjezenek.

Szálka a szemében, ha a tisztességes egyszerűség magas áldozatot hoz a szép, jó, a nemes, sőt közgyönyörködtető czélokra. — Ilyenkor ő is előáll. Előszedi nyomorult uzsorán szerzett filléreit; de csak azért, hogy az ő neve is belekerüljön a hírlapba; ez által dicsvágyának az uzsora megfizettség.

Néha még az asztalt is megteríti, de csak azért, hogy embertársai vendégszeretetét magasztalják.

Az ily anyagi és szellemi uzsorástól, az ily társadalmi vampyrtól a legtöbb esetben csak a jóltevő halál szabadítja meg a társadalmat; mert a legtöbb esetben az egyik része körmei közt *tehetetlenül* vergődik, másik részének egyik tagja sem vállalkozik, hogy undorító üzelmét szemébe dobja; fél, nehogy rajta e magyar közmondás teljesüljön. Szólj igazat, betörök a fejed!

H I R E K.

— **Személyi hir.** *Jablánczy Sándor*, kassai honvédkerületi tábornok, 23-án délután 3 napi tartózkodásra városunkba érkezett, hogy az itteni honvédsapatok felett szemlét tartson.

— **Szemere Attila**, híres író, neje társaságában e héten Miskolcra idözött s dr. *Tarnay Gyula* alispán házában szivesen látott vendége volt.

— **Katonai hírek.** *Cronenbold Ferdinand* altábornagy, hadosztályparancsnok Munkácsról, hol az emlékmű-alapkö ünnepélyes letételénél a hadsereget képviselte — székhelyére visszaérkezett. — *Kropacsok Alajos* tábornagy és tüzérségi főfelügyelő ma Edeleányba utazik, hogy az ott állomásozó tszérüteg felett szemlét tartson.

— **Kinevezések.** A kultuszminister *Gagyi Samu* fogarasi polgári és felső kereskedelmi iskolai tanárt a miskolci állami polgári és felső kereskedelmi iskolához rendes tanárrá nevezte ki. — A földmivelésügyi m. kir. miniszter *Stankovich János* s.-kazai lakost Borsodvármegye szendrői járására gazdasági tudósítónak nevezte ki.

— **Kinevezés.** *Goldmann Ernő* okl. mérnököt a m. kir. államvasutak igazgatósága az V. rangfokozat 3-ik osztályába segédmérnök kinevezte a miskolci üzletvezetőség területébe.

— **Miskolcz város képviselőtestülete** f. hó 28-án, kedden d. u. 3 órakor közgyűlést tart.

A közgyűlés tárgyai:

1. M. kir. belügyminiszteri rendelet a *külföldiek nyilvántartására* vonatkozó szabályrendelet életbeléptetése tárgyában.

2. M. kir. honvédmiszteri rendelet *Miskolcz város katonai lakbér-osztályozása* tárgyában.

3. Eger város átirata a *vasúti kedvezménynek a r. t. városi tisztviselőkre* való kiterjesztése tárgyában.

4. *Török János* pénztári tiszt *lemondása*.

— **Tiszai Dezső** színházunk új igazgatója, mint értesülünk, városunkban tölti a nyarat nejével együtt. Reméljük, hogy az üdülés alatt kellő erőt gyűjt a színházi idény fadaralmainak elviselésére; de erőn kívül, jó erőket is gyűjtsön!

— **Elitelt jegyző.** *Farkas Gerő* t.-tarjáni jegyzőt Borsodvármegye fegyelmi választmányja, hétfőn délután megtartott ülésében, az alispáni határozat jóváhagyásával, hivatalvesztésre ítélte.

— **A diósgyőri ipartestület** zászlószentelési ünnepélye folyó évi augusztus hó 20-án tartatik meg. A zászlóanyai tisztség betöltését *bisitzei Bisitzky Gyuláné* és özv. *Blasko Antalné* urnők voltak szivesek elvállalni. — A védnöki tisztet *Kolba Károly* és dr. *Dercezy Imre* fogadták el.

— **Jótekonyczélú műkedvelői előadás.** A diósgyőri m. kir. vas- és aczelgyári gépműhelyi ifjuság 1896. évi július hó 26-ikán a gyári vendéglő dísztermében a róm. kath. templomépítés javára előadják a „Piros bugyelláris“-t.

— **Körözés.** *Tutkovics Árpád*, volt kir. törvényszéki írnok ellen, ki gondatlanságból elkövetett halált okozó súlyos testi sértésért jogerősen el van ítélve s közokirathamisításért vád alá helyezve lévén — a kir. törvényszék az országos körözést elrendelte.

— **Női kereskedelmi tanfolyam.** A m. kir. állami polgári leányiskolában az eddig is történt számos jelentkezés folytán a női kereskedelmi tanfolyam a jövő tanévben is megtartatik. További jelentkezések a polgári iskola igazgatóságához intézendők; a kik gyermekeik mellé tanfolyami növendéket

Örömünk mihamar megromlott. Nyugtalan lelke pihenni nem tudott. Harmadszor is nekirugaszkodott a képviselőválasztás ádáz esélyeinek. *Több* mint *biztosra* vette az emlékezetes 1892-iki képviselőválasztáson: hogy végre-valahára bejuthat vágyainak Mekkájába a képviselőházba. Megbukott 17 szavattal.

Ez a keserű csalódás szíven találta a vérmesen reménykedőt. Leesett lábáról, betegeskedett, olykor-olykor javult állapota, de meggyógyulni nem tudott.

Ez idei tavasszal egészen elborult lelki kedélyvilága. Korai halála megváltás volt. Legyen pihenése csendes, amilyen zaklatott volt élete. Jobb sorsot érdemelt!

De hát nem arról akarok én írni, hogy sokat szenvedett szegény boldogult barátom, megáldva fényes tehetséggel s oly szerencsés körülmények között: mi lehetett volna s mivé nőhetne volna ki magát?! Szerencsétlenségére lelke kedélye örökösen háborgott. Eszének lángját nyugtalan lelkének hullámozása oltogatta. A sziv és lélek örök harca az észszel, ölte meg.

Zseniális vig kedélyű jó fiu volt korán elköltözött barátom. Hanem hallatlan szórakozott és feledékeny.

Egy időben együtt laktak R i A r közös jó barátunkkal. Valami igen fontos levelet irt egyszer R. s Béla

ajánkozott, hogy feladja a postára, úgy is éppen arra visz az útja s dolga is van a postán. R. könnyelműen elfogadta Bélát: „*Postás Milká*“-nak. Valami 3 hét múlva, a fogason lógó felöltő belső zsebéből gyanusan kandikált ki valami fehérség. R. rémülve huzta ki a „*sürgős levelet*“.

Egyszer meg a kapukules helyett a turós *pléh pixist* vágta zsebre s avval próbálgatta nyitogatni, persze hasztalan, a kaput. Nálam hált azon éjjel. Feledékenységből esett el (s talán javára) a házaselet gyönyöreitől. Elfelejtette, hogy menyasszonya volt, másnak udvarolgotott s mellőzött arája nehezelve visszaküldte a karika-gyűrűt.

Megállapodott korában szüntelen „*gazdag özvegyet*“ keresett és „*választó kerületet*“. Egyikhez sem volt szerencséje. A nők általában nem vették komolyan. Egyszóval nem volt rá termett a csendes, boldog életre.

Akárhányszor megesett, hogy ha ebédre vagy vacsorára volt hivatalos, értte kellett küldeni. Ha valami munkájába belemelegedett, *enni* is elfelejtett.

Sokáig emlegetés tárgya volt közöttünk a „*közös*“ liba. A regényes zugligetben hárman közösen rendeltünk egy *egész* sült libát. Béla abban az időben igen „*kákabéli*“ volt és csak úgy nyámogott az ételen. Mi ketten megáldva farkas-étvágygá, vas-gyomorral, *izibe* készen voltunk. Bélának csak a „*püspök-*

falat“-ja maradt, meg az *iborka-saláta*. Keserűen felsóhajtott: „*nem eszem többet közös libát!*“

V á g y.

A messze tengerekre vágyom,
Ott volna nekem társaságom.

Ember, egyenlő semmi vélem,
Gőg nélkül ott Isten kegyében.

Ember, ki nem hivalg, nem ámit,
Mutatja fehér vitorláit.

S kibontja gyorsan, tette készen
Sugárban, árnyban, vészes éjben.

Hol egy a küzdés: társ a társért,
Egymásnak édes otthonáért.

S nincs irigy arcz. Mindnyája: „*Hurráh!*“
Ha kék az ég, ha ring a hullám.

S megannyi oszlop, kéz a kézben,
Örvény-habon, vihar-verésben.

De itt? E száraz ingoványon?

A zúgó tengerekre vágyom!

Jékei Aladár.

óhajtának alkalmazni, jelentsék be ugyanott. A tanítás ugyanis csak a délutáni órákban tartatik s így a növendékek foglalkozása kevésbé gátoltatik. Díjazásra nem reflektálnak, csupán ellátás nyújtandó. Megjegyezzük, hogy a női tanfolyamra csakis a polgári vagy hasonrangú iskola négy osztályát sikerrel végzett növendékek vétetnek fel.

— **Párhuzamos osztály.** Mint értesülünk, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter engedélyezte, hogy a miskolci m. kir. állami polgári fiúiskola első osztálya mellé a f. é. szeptember 1-től párhuzamos osztály állíttassék fel. A kormány ezen intézkedését köszönettel fogadjuk, mert olyan tarthatatlan állapotnak vet véget, a mi iskolára és szülőkre egyaránt nehezedett. A polgári iskolának joggal emelkedő népszerűsége folytán ugyanis oly tolongás volt a beiratásoknál, hogy a növendékek jelentékeny részét vissza kellett utasítani. Jövőre ettől tehát nincs mit tartani.

— **A dalcsarnok** is ugyancsak iparkodik „haladni a korrál.” Most — mint halljuk — egy valóságos, igazi — és nem uraságotól levetett — fakirt aquirált. Különben is igen jól összeválogatott társaság gondoskodik a közönség szórakoztatásáról. Kiemelendő a hölgyek közül Lindau Mirzl, a kecses tiroi énekesnő, Gray Elza a pajzán chansonett és Karola az „állandó Vénusz.” A férfítárogok közül nagy hatást keltenek esténként Jozsefi fivérek, eredeti jargon-kupléikkal, valamint maga a tevékeny és sokoldalú igazgató Maurice Károly.

— **Vasutmegnyitás.** A barczika-sajó-kazinczi bányavasutat szerdán délután megnyitották.

— **Tüzi lárma.** Azért mondjuk „tüzi lárma”, mert a Lang Sámuel Széchenyi-utcai házában pinczehelyiségében kedden délután előfordult tüzesetnél — hála Isten — nagyobb volt a lárma, mint a tűz. Volt kongatás, trombitálás, kocsivágtatás, nagy rendőri kivonulás és nagy népcsofódület. Csak épen tűz nem volt, vagy ha volt is, látva az ellene mozgásba hozott nagy apparátust, ijedtében hamar elaludt. Különben pedig egy favágó gyerek cigarettázási hajlama volt az egész dolognak a . . . gyújtó pontja. Egy másik tüzeset is történt; nevezetesen az Avason, özv. Bordács Gergelyné tulajdonát képező, 763. számú, zsúppal fedett borháza, — még eddig — ismeretlen okból kigyulladt és porig égett. — A vidékről szintén jelentenek tüzet; így *Leleszen*, (Zemplénmegye) keddről szerdára való virradóra nagy tűzvész pusztított, mely alkalommal mintegy husz ház, melléképületeivel együtt leégett.

Minden esztendőben megjönnek aratáskor a tüzek. Ámbár sok baj és veszedelem támadt már azáltal, hogy az emberek mind kimennek a mezőre és gyerekekre bizzák a házat, azért mégis csak ezt teszik. Nagyon is itt volna az ideje, hogy a hatóságok ez ellen erőlyes intézkedéseket tegyenek.

— **Mámorban.** Egy nagyvárosi urhölgy, ha szobaleánya véletlenül, törülgetés közben, lever és eltör egy gipsz-babát, bizonyára nagyobb felindulásba jön, mint aminőbe özv. *Gottfried* Lipótné, helyben, vászonfehérítő-utca 11-ik szám alatt lakó asszony jött, midőn 5 hetes kis fiúcskáját halva találta maga mellett az ágyban. A legteljesebb közömbösséggel vette a dolgot. Felöltöztette a szegény kis csecsemőt, keresztbe fektette az ágyon, betakarta az arcát és azzal elment koporsót venni. Időközben a rendőrség hírt kapott a dologról és értesítve az ügyészséget, kiment a hely színére. A lakás üres volt; csak a kis hulla feküdt az ágyon, ahogy az anyja oda fektette *Horváth* Károly alkaptány a jegyzőkönyv felvételéhez fogott, midőn megérkezett *Gottfried*né, magával hozva a kis koporsót. A kapitány kérdéseire egyre csak azt hajtogatta az asszony:

— **Meghalt!**

És csak hosszabb faggatás után mondta el, hogy találkozott két volt lakójával — diósgyőri munkások — kik ajánlatot tet-

tek neki, hogy mulassanak egyszer megint együtt, mint régen. Az asszony elfogadta ezt az ajánlatot, mire a két férfi vett egy tonna 12—13 liter sört, azt oda szállította az asszony lakására és neki fogtak a mulatságnak, amugy *népies* módra. Mikor a tonna kiürült és különben is beteltek a mulatsággal, a két férfi eltávozott, az asszony pedig nyugalomra tért. Midőn reggel felébredt, egy hulla feküdt mellette: saját 5 hetes, kis fiúcskája. Az ártatlan kis csecsemő agyon lett nyomva. Hogy a sör vagy pedig a szerelmi mámor volt a csecsemő gyilkosa, azt a vizsgálat van hivatva kideríteni. A kis hullát a hatóság boncoltatta.

— **Figyelmeztetés.** A miskolci postahivatal főnöksége ez uton értesíti a közönséget, miszerint az érkezett postautalványok és utánvételek összegei, ha a címzett által, a beérkezéstől számítva 7 nap alatt, fel nem vétetik, az többé ki nem fizethető, hanem feladási helyére, a feladónak leendő visszafizetés végett visszaküldetik.

— **Dühös cigányleány.** *Kondi* Mari cigányleány az alsó-gordon-utca 23. számban volt szolgálatban s helyét el akarván hagyni, háziasszonya ruháit nem adta ki, mire a cigányleány olyan dühös lett, hogy baltát ragadtva, háziasszonyára rohant s lábát meg is sebezte; mignem az előhívott rendőrnek sikerült a dühöngő némbert legyőzni s most a hüvösön melálkodik a szabadság után.

— **A fürdés áldozata.** A nyár — fájdalom — rendesen meghozza a fürdés áldozatait. *Pál* András 24 éves lakatossegéd volt az első ebben az idényben és adja Isten, hogy utolsó is legyen. Szerdán délután ment le a Sajóra üdülést keresve annak hűs habjaiban a tikkasztó hőség ellen. A szerencsétlen azonban tulságosan bele merészkedett a mély vízbe és — uszni nem tudván — elmerült s nyomtalanul eltűnt. Mint halljuk, a hulláját már megtalálták és a kórházba szállították.

— **A forróság.** Néhány nap óta ugyancsak beütött. Olyan tikkasztó a forróság, mintha izzóra fűtött kemenczében lennénk.

Oh, boldog lakói a kies fürdőhelyeknek, mennyivel jobb a ti sorsotok a mienknél, kiket hivatalos vagy egyéb kötelességeink itt marasztalnak a város fülledt légkörében.

A kávéházak kongnak az ürességtől; egy-egy sarokban bóbiskol csak valamely meg-rögzött törzsvendég vagy elkeseredett újság-olvasó. A pinczerek felesaptak alvó fakiroknak és nincs senki, a ki megzavarná édes szenderegésüket.

Az utcán dülöngve mennek az emberek, kalapjaikat a kezökben tartva és valósággal vadászatot tartanak egy csepp árnyékra.

De még a szobák levegője is oly fülledt, hogy mikor az elgyötört városi lakó este nyugalomra hajtja fejét a nagy hőség még aludni sem engedi.

Ámbár, ami az alvást illeti, hát — megvallva az igazat — abból lehetőleg kis részesekét veszünk ki, mi városiak főképen pedig a szalmaözvegység aranykorszakát élő polgártársaink.

No, de elég ebből, menjünk az uszodába. Az még az egyedüli hely e keserves napokban, hol egy kis enyhülést talál az ember.

— **Fájt a foga.** „És ezt a szerelem tévé” dúdolta a fogorvos, midőn páciense egy szép, karcsu termetű, tüzes szemű fiatal asszonyka, két foggal szegényebben és egy tapasztalattal gazdagabban távozott tőle. De hát hogyan lehet az, hogy egy asszonyka két fogát kihuzassa szerelemből? — fogja kérdezni a figyelmes olvasó. Mindjárt meg fogunk válaszolni e — különben igen plausibilis — kérdésre. De tartsunk rendet.

Történetünk hőse egy házaspár, mely falun lakik, aztán egy városi fogorvos s végül még valaki.

A házaspár boldogan élte napjait a falu idillikus csendjében és nem zavarta méz-édes boldogságukat semmi. Történt azonban, hogy az asszony különféle bevásárlások végett bejött a városba és ettől az időtől fogva lényeges fordulat állott be házas életük zavartalan boldog menetébe.

Az asszonyka ugyanis elkezdett gyakran és mind gyakrabban fogfájásról panaszkodni és fájós foga gyógyítása végett minduntalan a városba rándult. A gyöngéd férj illő részvétellel volt felesége gyöttrő fogfájásával szemben és még ő maga unszolta, hogy csak menjen és gyógykezeltesse.

De az asszony fogfájása sehogysem akart megszűnni, sőt valósággal állandó jelleget öltött és voltak bizonyos meghatározott napok, midőn oly vehemenciával lépett föl, hogy enyhülés végett mulhatatlanul a városba kellett rándulni az asszonynak.

A férjnek végre gyanusnak kezdett lenni ez a dolog és diszkrétan utána járván, rájött, hogy kis felesége nem is annyira fogának gyógyítása végett fásaszta magát annyiszor a városba, mint inkább azért, hogy az ő (férje) nemes homlokát egy igen kellemetlen diszszel dekorálja . . .

Nem szolt semmit a dekorált férj, hanem midőn felesége ismét heves fogfájásról panaszkodott, gyöngéden megtudakolta, hogy vajjon melyik foga fáj. Az asszony szépen megmutatta erre két — különböző oldalon — levő fogát, mondván, hogy azok pokoli kínokat okoznak neki.

— Akkor mindjárt be kell menned a fogorvoshoz, — vélekedett a férj s fogatott, felültette nejét a kocsira és — ő is meléje ült.

Egyenesen a fogorvoshoz hajtattott, fölvezette hozzá feleségét és megkérte az orvost, hogy huzzon ki a feleségének két fogat, meg is mutatta, hogy melyiket. Az orvos eleinte nagyot nézett, lévén a megjelölt fogak teljesen épek, de midőn a férj erősen állította, hogy de bizony nem épek azok a fogak: felesége maga mondta neki; hát hozzálátott az operációhoz . . . De most meg az asszony nem akart tudni semmit a fogak kihuzásáról. Már nem fájtak neki, már meggyógyultak. (Mint a hogy nem is fájtak biz' azok soha.)

— No hát, ha most nem fájnak, akkor azért kell azokat kihuzni, hogy — máskor ne fájjanak oly gyakran. — Csak ki velük!

És az asszonyka két teljesen ép, egészséges foga irgalmatlanul kihuzatott, tekintet nélkül arra, hogy kétszer elájult . . .

„És ezt a szerelem tévé.”

Megjegyzendő, hogy a fogorvostól ügyvédhez mentek a házaselek; kiki más ügyvédhez és kölcsönösen sürgős válókeresetet adtak be.

— **Megbokrosodott lovak.** *Tóth* Ferencz, bábonyi lakos a tegnapi heti vásárra borjut hozott be eladni, lovai, amint a *Batthyányi* utcánál be akart fordulni, valamitől megijedtek, a kocsit felborították, a benne ülő *Tóth* Ferencz a kocsikerekei alá került, úgy, hogy nyakán és fején több helyen súlyos sérüléseket szenvedett. A megbokrosodott lovakat a járókelők csak nagynehezen tudták megfékezni.

— **A mezei rendőrség fegyverben.** A földmívelésügyi miniszteriumban — mint értesülünk — azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a mezei rendőrséget az egész országban forgó pisztolyok helyett a honvédségnél használatban volt *Werndl*-féle fegyverekkel lássák el s ily módon megvalósítsák a mezei rendőrségi törvénynek azt az intézményét, hogy a mezei rendőrség a közbiztonsági szervezetnek minden tekintetben megfelelő részévé váljék. A miniszter már le is irt Borsod-megyéhez is, figyelmébe ajánlván e tervet s tudatván egyszersmind, hogy *Werndl*-féle fegyverek darabonként 5 forintjával lesznek kaphatók.

— **Halálozás.** Mély részvétellel értesülünk, hogy *Neumann Nándor* polgártársunk, pártunk lelkes hive, pénteken délben hosszú szenvedés után elhunyt. Az elhunyt városi képviselő is volt, több ideig állott a felső-miskolczi r. k. egyház élén s legutóbbi időig vezette a cukor-fogyasztási adót kezelő bizottság ügyeit. Haláláról a család által kiadott gyászjelentés következőleg szól:

Alólírottak úgy maguk, mint rokonaik nevében a fájdalom leglesújtóbb érzetével tudatják a leghűbb férj, legszeretőbb apa, nagyapa és apósának, *Neumann Nándor* kereskedőnek 60 éves korában, boldog házasságának 40-ik évében folyó év és hó 24-én délben hosszas szenvedés után történt elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei f. hó 26-án délután 5 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint a Gero-u. 8. sz. a. gyászházából a Nagy-Lánytemetőben az örök nyugalomnak átadatni. Az engesztelő szent misé-áldozat f. hó 27-én reggel 8 órakor fog érette a f.-miskolczi róm. kath. templomban bemutatni. Miskolcz, 1896. július 24. Áldás és béke örködjék hamvai felett! *Neumann Róza*, férj. *Springer Jánosné*, *Neumann Berta*, *Neumann Mária* gyermekei. *Özv. Neumann Nándorné*, szül. *Dvorzák Teréz neje*, *Springer János* mint vő és *Springer Matild*, *Berta*, *Béla*, *Emilia* mint unokák.

— **Ez is furcsa állapot.** Több hete már, hogy a város legélénkebb helyén fekvő tőzsdékben drága pénzért nem kaphatók budapesti napilapok, különösen nem a Pesti Hírlap, a Budapesti Hírlap, az Egyetértés, a Magyar Hírlap, Pesti Napló. A közönség, úgy a kereskedelmi világ, valamint egyáltalán a művelt újságolvasó közönség zugolódásának hangosan ad kifejezést, de eddig ez a visszás állapot még mindig nincs orvosolva. Hogy vajjon a fővárosi lapok kiadóhivatalainak eme anomáliáról van-e tudomása, nem tudjuk. Avagy egyes hírlapelárusítók kapzsóságának gyümölcsét kell-e élveznünk? Annyi bizonyos, hogy más lapok hiányában a nyájas, türelmes közönség holmi klerikális és néppárti újságokat kénytelen megvásárolni. Ebből is különben az a tanulság, hogy ideje volna Miskolczon egy napilapnak életbeléptetése, ennek bírtokában mégis csak inkább kibírnók, az ilyen nem tudni honnan eredő — újság-krizist.

— **Az utczaról.** A „Pannonia” kávéház előtt egyik bérkocsis odaszól a másiknak
— Hogy viseli magát az új ló?
— Bizony nem valami nagyon *erkölcsös* ez.
— Akkor már nem is lesz, mert vén.
— Dehogy nem, hisz' — *a pap is holtig tanul.*

— **Egyéves önkénteseknek** teljesen szabályszerű, legjobb minőségű egyenruhákat jutányos árak mellett készít és egész felszereléseket szállít Steinfeld és Fischer szabó cég Miskolczon. Árjegyzéket nevezett cég kívánatra készséggel küld.

TANÜGY.

A budapesti állami ipariskolában (VIII. ker. Népszínház-utca 8. szám) a jövő iskolai évre való beiratások szeptember hó 20. napjától 24-ig tartanak.

Az intézetbe rendes tanulóul felvétetnek azok a 15. évet betöltött ifjak:

a) kik a polgári iskola, gimnázium vagy reáliskola négy alsó osztályában jó osztályzatu bizonyítványt nyertek azon tantérgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának fő tantárgyait képezik, ezek: a magyar nyelvtan, számtan és algebra, mértan és mértani rajz.

b) Iparossegédek és mindazok, kik az előbbi pontban kívánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő készültséget tanusítanak.

c) Rendkívüli tanulóul felvétetnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos-tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu bizonyítványuk van, továbbá, kik a megkivántató ismereteket kellően igazolják.

A beiratáshoz a tanulók szülei, gyámjaik vagy rokonaik kíséretében tartoznak megjelenni.

A felvételre először jelentkező tanulók tartoznak előmutatni az elvégzett közép-iskolai, vagy más iskolai osztályokról szóló összes bizonyítványukat s az intézeti orvos bizonyítványával igazolni azt, hogy ép, erős és egészséges testalkotásuak.

Általában megkivántatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azon két havi nyári szünet alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlataiban foglalkozott legyen.

Az intézetnek öt szakosztálya van u. m. az építészeti, gépészeti, vegyészeti, fém-vasipari s a faipari szakosztály.

A beiratási díj 2 frt, a tandíj félévenként 10 forint.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság.

Az állami ipariskola igazgatósága.

CSARNOK.

Nyilvános köszönet.

Kós tanár urnak helyben.

A szíves olvasó, meg ha helybeli, benszülött is, első sorban bizonyára azt kérdezi, hogy ki az a Kós tanár ur. Részemről nem vagyok benszülött, mindazonáltal nem kérdem, hogy Kós professzor ur kicsoda. Nem mint ha tudnám, hanem, mert tudom azt, hogy más sem tudja; sőt: hogy ily nevű paedagogus városunkban voltaképen nincs is, nem is volt, talán nem is lesz.

És mert így áll a dolog, ép azért mondok köszönetet Kós urnak a nem létezőnek; mivelhogy ellenkező esetben, ha tudniillik élne és lehelne, alig volna okom köszönetet szavazni neki; sőt inkább neheztelnék reá azon távirat miatt, mely a napokban számára ide érkezett.

Itt fölmerül az a kérdés, hogy miféle távirat jöhetett annak, a ki nincs; valamint azt is kérdezhetik, hogy mi közöm nekem a más táviratahoz.

Ez a két kérdés olyan két légy, melyet egy csapásra lehet agyonütöni; mert ha például megfelelek a másodikra, ezzel implicite megoldottam az elsőt is.

Hát mindössze csak annyi közöm van a szóban forgó sürgönyhöz, hogy az valójában nem Kós urnak, hanem nekem volt szánva; nekem, a ki soha sem voltam Kós, nem is vagyok és nem is leszek az.

Jól esik az embernek az ilyen férfias nyilatkozat, melyet nő soha sem mondhat el magáról. Mert ha leány, meg lehet, hogy Kós nevű férjet kap; ha pedig asszony, özvegygyé lehet s akkor ismét olyan, mint a leány, tudniillik annyiban, hogy Kós nevű férjet kaphat.

Mikor a távirat megjött és Kós urat nem találták, engem pedig nem kerestek, a leadó hivatal kérdést intézvén a feladó hivatalhoz,

Kós urat nem keresték, engem pedig megtaláltak.

Felbontván a Budapestről érkező villamos levélkét, a következő hirt vettem tudomásul: „Czérna megszökött Amerikába!

*Pumpházi.**

Midőn azt mondom, hogy e hirt tudomásul vettem, nem fejeztem ki mindent; hozzátehetem, hogy örvendetes tudomásul vettem

Czérna ur ugyanis a mi fővárosi szabónk (már tudniillik az enyém és a Pumpházi barátomé) és e minőségében 5 év óta „reményteljes” hitelezőnk. Bizonyára neki is voltak hitelezői, különben mit keresne Amerikában? Ha ezzel a kirándulással boszuságot szerzett nekik, nyugtassa meg ama tény, hogy nekünk viszont végtelen örömet okozott. Ez az öröm lehetett az oka, hogy barátom az iras sebtében a nevemet is megmástitotta; bár meg lehet, hogy a táviró kissasszony volt kissé szórakozott és mig az ujjá értem kopogott, a szíve másért dobogott.

No, de végre is megkaptam az örömhirt, melyért Kós urnak ismételve hálás köszönetemet nyilvánítom, dacára annak, hogy ő nem létezik, sőt épen azért, mert nem létezik. Ha ugyanis másképp volna, ha Kós ur, mint már fentebb említém, élne és lehelne, akkor a sürgönyömet ő kapta volna meg, ő bontotta volna fel, ő olvasta volna el. És mert Czérna ur neki Hekuba volna, — Pumpháziról nem is szólva — nem értette volna meg. Így ő nem lett volna okosabb; ellenben én tovább törhettem volna a fejemet azon, hogy mikor és mi módon hozom össze az öt esztendő kontónak első részletét.

Most egyszerre minden ki van egyenlítő. Igaz, hogy részemről szentül megígértem Czérna urnak, hogy teljesen tisztázandom a számlát, még mielőtt „ásó, kapa választ el minket egymástól”; immár azonban nem ásó, nem kapa, hanem a tenger „választ el minket egymástól”, erre nézve pedig semmiféle kötelezettséget nem vállaltam; tehát teljesen fölmentve, tisztázva érezhetem magamat, sőt már érzem is.

Végül, visszatérve Czérna urtól Petőfi Sándorhoz, „egy gondolat bánt engemet”; az a gondolat, hogy vajjon ki lesz Czérna urnak „reményteljes” utóda — velem szemben? E gondolat által vezérelve, nyilvános köszönetemet nyilvános felhívással zárom be, tisztelettel kérvén, vajjon nem akad-e a helybeli olló-művész urak közül valaki, a ki mától, vagy mondjuk holnaptól számítandó öt év múlva Amerikába hajózni szándékozik? Hisz oly szép lehet ott az élet! Ha igen, ha akad ilyen vállalkozó szellem, szíveskedjék jelentkezni. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Rákos Adolf.

Közgazdaság.

— **A kisipari hitel szervezése.** A kereskedelmi miniszteriumban tegnap délután öt órakor Dániel Ernő miniszter elnöklete alatt értekezlet volt a kisipari hitel szervezése tárgyában.

Az értekezleten a kormány részéről jelen voltak a miniszteren kívül Vörös L. szló államtitkár, Kvassai miniszteri tanácsos, Hunfalvy miniszteri titkár, Békéssy dr. iparfelügyelő, Andor Endre dr. segédfogalmazó, mint előadó és Wittenberger számellenőr,

a pénzügyminisztérium részéről Papp Elek osztálytanácsos, a hazai szövetkezetek központi hitelintézete részéről Károlyi Sándor gróf, Hajós József, Hevesi Ödön, Bernáth István. A budapesti takarékpénztár és országos zálogkölesön-részvénytársaság részéről Cserna Lajos, Madari Gábor, Kreutzer Balázs, Császár József bizottsági tagok. Az első kérdésre az értekezlet tagjai egyhangúlag konstataáltak, hogy csakugyan a szövetkezés a legalkalmasabb mód a kisiparosok hiteligényeinek kielégítésére. A második kérdés volt, hogy a hazai szövetkezetek központi hitelintézete mily módozatok mellett volna hajlandó új kisipari hitel- és egyéb szövetkezetek alakítását, valamint a meglévők közül azoknak, melyek arra hajlandók, felügyeletét és ellenőrzését kezébe venni. A szövetkezetek központi hitelintézetének képviselői kijelentették, hogy az intézet ama tökéleszközöknek megfelelőleg, a melyek a kormány részéről rendelkezésére bocsáttatnának, ez hajlandó volna egyelőre szerényebb mértékben is, mint a kormány megbízottja, munkába venni az ipari szövetkezetek és különösen a nyers anyag beszerző-szövetkezetek megalakítását, oly módon azonban, hogy e nagy nehézséggel járó munkában az előálló veszteségekért a kockázatot egyelőre magára nem vállalhatja. A hazai egyesületek központi bizottságának képviselői köréből az az óhajlás merült fel, hogy a kisiparosok részére külön intézet szervezendő; remélik, hogy egy fővárosi intézet, minden kormánygarancia nélkül, tehát a kockázat elvállalásával, csupán bizonyos kedvezmények elnyerése mellett, hajlandó lenne a kisipa-

rosok hitelét az egész országra nézve szolgáltatni; ha nekik erre idő engedtetik, e tárgyban részletes előterjesztést tesznek. Hosszas eszmecsere után Dániel miniszter megköszönvén a megjelenteknek a becses információkat, a melyeket ez alkalommal nyert, kijelenti, hogy addig is, a míg a hazai ipartestületek központi bizottságának kilátásba helyezett előterjesztése beérkezik, e tárgy további részleteibe nem bocsátkozik, de már most megjegyzi, hogy téves az értekezleten felmerült az a nézet, mintha bárki is a kisiparosok hitelszükségleteik kielégítése körül a gazdaosztálynak mintegy alá kívánná rendelni, mert bármely intézetre bizassék is a hitelszükségletek kielégítése, nem is említve azt, hogy az intézet, mely e célt szolgálná, a kormány felügyelete alatt állana, másfelől az illető intézet alapszabályaiban is lehetne garanzciáról gondoskodni az iránt, hogy a kisiparosok hitelszükségleteinek kielégítése, mint különálló cél honoráltassék.

Nyári menetrend.

Érvényes 1896. évi május hó 1-től.

Miskolcra Budapestre.

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.	v. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Miskolcz	12.54	3.14	1.56	9.38	12.45	3.11	3.26	6.02
Ládháza	1.13	—	2.16	9.53	1.08	3.29	3.44	—
Emőd	1.27	—	2.28	—	1.22	3.41	3.56	—
K.-Nyárad	1.51	—	2.52	—	1.40	4.08	4.18	—
M. Kövesd	2.07	—	3.08	10.27	2.07	4.18	4.33	6.54
F.-Abony	2.26	4.25	3.30	10.42	2.32	4.38	4.53	7.09
Budapest	6.35	8.00	8.25	1.30	7.45	8.40	9.05	9.55

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Helyettes szerkesztő és lapkiadó:

Ruttkay Menyhért.

Főmunkatárs:

Hrebenda Béla.

Lovak

lovaglásra, úgymint *hajtásra*, illetve ennek *begyakorlására* ajánlja magát a n.-é. lótulajdonosok figyelmébe

Schuhman Gusztáv lovászmester

Szirma-Bessenyőn, a hová szíves megkeresések kéretnek.

6476. szám
tkv. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolci takarékegylet végrehajthatónak, Kocsis Pál végrehajtást szenvedő elleni 80 frt és 300 frt követelés és járulékai iránti ügyében, a miskolci kir. tvszék területén levő, I., a harsányi 107. sz. tjkvben A. §. 1—7. r. 118., 1057., 1218., 1353., 1508., 1686., 1985. hrszú ház-, szántó- és kaszáló ingatlanokra 1221 frt kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1896. évi szeptember hó 18-ik napján d. e. 9 órakor** Harsány község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kérelemhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1896. május hó 21.

A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

MAGYAR DALCSARNOK.

Ma szombaton fellepte

Mstr WILLIAMS CELLY

amerikai pusztadallo- és tánczosnak, a ki mezitelen lábaival 300 összetörött pezsgős üveg cseréjein tánczol.

Páratlan a maga nemében.

Mtr Williams Celly Miskolczon az orvosi kapacitások által megvizsgáltván, ezen vizsgálatról szóló, az orvos-tudor urak által kiállított bizonylat betekintés végett az érdeklődő t. közönségnek bármikor rendelkezésére áll.

A t. közönség kéretik Mtr Williams Cellyt nem összetéveszteni a Budapesten leleplezett szédelőgöggel, kik magukat jogtalanul fakiroknak mondották.

Számos látogatásért esd:

az igazgatóság.

Finom levélpapírok dobozokban

úgymint:

„Jvory“ csontlevélpapír

10 papír és 10 boríték	10 kr.
ugyanaz finomabb	15 „
25 levélpapír és 25 boríték dobozban	40 „
50 „ „ 50 „ „	60 „

„Princess Mill“

50 levélpapír és 50 boríték	60 kr.
-----------------------------	--------

„Princess Mill“ legfinomabb

50 levélpapír és 50 boríték diszes dobozban	80 kr.
---	--------

Legfinomabb csontlevélpapírok:

„All righth“, „High Life“

50 levélpapír és 50 boríték	1 frt 20 kr.
-----------------------------	--------------

Kapható:

Gedeon és ársa pap irkereskedésében

Miskolcz (özv. Debreczeny Dánielné urnó házában).

A Magyar Általános
Nagy raktárt tartók készletben.
 A közlegő cséplési idényre ajánlok a nagy-
 érdemű gazdaközönségnek legjobb minőségű
Czenteri és Sajtó-szt-péteri kőszentet
 eredeti legutányosabb árakban minden vasut-
 állomásra szállítva ugy kicsinyben, valamint
 egész kocsiakománnyokban.
 Vidéki megrendelések azonnal fogantatosítatnak.
 Számos megrendelést kér
FISCH M A N O,
 a Magyar Általános Kőszentbánya Részvény-
 társulat főraktárának miskolczi képviselője.

egyedüli főraktára
Kőszentbánya részv.-társ.
MISKOLCZON.

Miskolczon, az Ujvilág-utcza és Tetemvárban
 egy-egy csinos, jól jövedelmező adómentes ház

1230 frt és 720 frt évi jövedelemmel (11%)

ELADÓ.

Mindkét házban szép üzlethelyiség van.

Czim a kiadóhivatalban.

100 forintos menyasszonyi kelengye.

12 drb	női ing díszítve	18.—
6 „	háló köntös himzéssel	8.40
6 „	női nadrág	7.20
3 „	alsó szoknya	8.40
12 „	zsebkendő fehér vagy színes	3.—
12 „	kötött harisnya fehér v. sz.	5.40
2 „	atlas kasmirpaplán	8.—
6 „	párnahaj szépen kiállítva	7.—
6 „	nankin tollhuzat	3.90
6 „	alsó lepedő	6.60
2 „	6 szem. czérnadamast-terit.	8.50
1 „	12 „ „ „ „	8.—
2 „	kávés teríték színes	5.40
12 „	czérnadamast törülköző	4.80
12 „	portörő különféle	2.40
		105.—
	5% pénztár-kedvezmény	5.—
	Összeg netto frt	100.—

Menyasszonyi kelengyék
 rendelésre 100 frttól 1000 frtig.

Braunfeld Sándor,

fehérenemű- és divatáru-raktára,

SZÉCHENYI-UTCZA 96. SZÁM.

ÉRTESÍTÉS.

A miskolczi kölcsönös önszegélyző hitelszövetkezet

f. évi szeptember hó 1-én megalakítja II-ik 5 évre szóló évtársulatát, a melybe bárki beléphet tetszés szerinti mennyiségű, törzsbetéteknek nevezett, üzletrészekkel. Minden törzsbetét után a beiratási díj egy korona, azon kívül minden törzsbetét után hetenként egy korona fizetendő öt éven át.

A heti befizetések és azok évről-évre felszaporodott haszonjuttalékai az öt év után a tagoknak egyszerre lesznek kifizetve.

Minden belépő tag, hitelviszonyaihoz képest, az alapszabályokban körülírt módozatok mellett, minden egyes törzsbetete után 260 koronáig terjedhető mérsékelt kamatú hitelben részesül, mely hitelezés, — ha a tag vagy kezes hitelviszonyai nem rosszabbodtak az öt éven át, a törzsbetétek pontos befizetése esetében, — fel nem mondatik, hanem a heti befizetések útján önmagától törlesztetvén, a kölcsön, az, az évtársulat felszámolásakor betudatni és elszámoltatni fog.

Bővebb felvilágosítás nyerhető a szövetkezet hivatalos helyiségében

(Széchenyi-utcza 48. szám alatti Koos-féle házban) naponta délután 5—7 óra között,

a hol a törzsbetétekre előjegyzések már most elfogadtatnak, a beiratási díj befizetése ellenében.

Tisztelettel

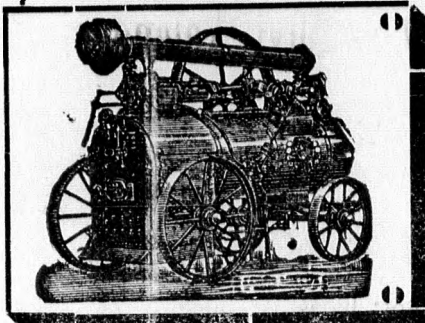
Miskolcz, 1896. július hóban.

Az igazgatóság nevében:

HIDVÉGI BENŐ, elnök.

Dr. SCHWARCZ JÓZSEF, jogtanácsos.

LESZIH MIKSA UTÓDAI

SZILÁGYI ÉS DISKANT
 gazd. gépgyára és gépraktára
 MISKOLCZON,
 ZSOLCZAI-KAPU, LESZIH-FÉLE HÁZ.

— ALAPITTATOTT 1863. ÉVBEN. —

Ajánlja különféle nagyságu m. kir. szab.

Leszih-féle

„VICTORIA”

terményrostait

combinálva **zsákoló készülékkel** vagy anélkül, kitűnő cséplőgépeit, vetőgép, szecsavágó, répavágó, kukoriczamorzsoló, konkolyválasztó, egyszerű, valamint könyökszerkezetű borsajtóit, kútszivattyúit stb.

Szakszerű külföldi s hazai jeles telepeken szerzett tapasztalataink folytán s **közvetlen saját vezetésünk alatt** készítünk és elvállalunk mindennemű gyári berendezést, **mű- és sima őrlésű malmok felszereléseit, hengerek, turbinák, gőzgépek, petroleum, gőz- és gázmotorok, villanyvilágítás, erőátvitel, telefon, szobacsengő, vízvezeték s angol closetek berendezését, tűzmentes pénzszekrények készítését** és javítását, amerikai northon kutak leverését **malomhengerek rovátkolását** stb.

Raktáron tartunk különféle géprezseket, gépszíjat, gépolajat, parkét-viaszot stb. garantirozott minőségben.

Ugy az építető s építész uraknak ajánljuk raktárunkon levő **Dunkel V. K.** kassai m. kir. szab. **parquetgyár** s a Felsőmagyarországi építk. részv. társ. kassai **keramitgyár** készítményeit kitűnő minőségben.

Számos rendelest kérünk s árjegyzékkel készséggel szolgálunk:

Leszih Miksa utódai SZILÁGYI és DISKANT,
 gazd. gépgyára és gépraktára.

— Egészséges fiúk, jó családból, tanonezul elfogadtatnak. —

Hirdetmény.

Van szerencsénk a n.-érdemű közönség b. tudomására hozni, miszerint f. évi augusztus hó 1-től gázmotorok használatánál a légszesz árát köbméterenként **10 kr-ra** leszállítjuk.

Miskolczi légszeszgyár igazgatósága.

Erdey Kálmán vaskereskedése Miskolcz, Széchenyi-u. 30. sz.

Szabadalmazott „UNICUM” konyha-tűzhelyek. Vaskályhák.

Van szerencsém az érdekelt közönségnek tudomására hozni, miszerint a **Diósgyőri Kályha- és Terakottagyár** képviselével megbizattam.

A Diósgyőri kályhagyár

CSERÉPKÁLYHA-GYÁRTMÁNYAIT

kivitel és minőségben oly tökélyre vitte, hogy a versenyt bármely hasonló gyárral felveszi. Azon kitűnő anyag, mely a gyártelep rendelkezésére áll és a gyártásnál alkalmazott **szakerők** a legkényesebb izléseket is kielégíthetik.

A kályhák többféle alakban állíthatók különböző szép minták- és színekben. Állíthatók fafűtésre és mint töltő kályhák szénfűtésre is a szerint, a mint a megrendelő kívánja.

— Mintaraktár vaskereskedésemben (Miskolcz, Széchenyi-utca 30. sz.) —

Vidéki megrendelések levélileg is elintézhettek, kívánatra — visszakérőleg — képes árjegyzéket küldök és készséggel nyujtok tájékoztatást.

Helybeli megrendeléseket személyesen intézek el.

Szolgálatkészen:

Erdey Kálmán, vaskereskedő.

Kútszivattyúk, épület- és bútortvasalások, műszerszámok.

Erdey Kálmán vaskereskedése Miskolcz, Széchenyi-u. 30. sz.